

Ausztria

Gyakorlatomat Ausztriában, a Praskac Kertészetben töltöttem. A faiskola Alsó-Ausztriában Tulln mellett egy fennsíkon terül el. A környék nem csak a Praskac Kertészetnek ad otthont, ide települt több nagyobb kertészet is. Szinte egymás mellett helyezkedik el a Hameter Évelőkertészet, a Kramer Faiskola és a Praskac Kertészet, mind kihasználva a környék adottságait. A Duna déli felén fennsíkok találhatóak, amelyek kitűnőek faiskolák létesítésére.

A céget 1875-ben alapította Franz Praskac, azóta is családi vállalkozásként működik. Jelenlegi vezetője Wolfgang Praskac, mottója: „jobb minőséggel, kiszolgálással és nagyobb választékkal úton a szép kertekhez”. A Praskac Pflanzenland a növények teljes skáláját kínálja: első osztályú évelőket, balkonnövényeket, valamint rózsákat, gyümölcsfaoltványokat, díszcserjéket, örökzöldeket, illetve lombhullató fákat.

Tulln Bécsből körülbelül 40 km-re található. Budapestről Bécsig a legolcsóbban és legegyszerűbben az Orange Ways buszaival juthatunk el. Az út nem több 3 óránál. Kertészethez legközelebb eső város Tulln se nem túl nagy se nem túl kicsi városka. Minden megtalálható, amire egy hallgató, illetve gyakorlatát teljesítő hallgató vágyhat. Találunk itt érdekes boltokat, mozi, bárkat, szórakozóhelyeket, zeneiskolát, uszodát, strandolásra alkalmas tavat. Rengeteg sport- és zenei program közül válogathatunk, minden korosztály talál kedvére való. Csakúgy, mint az ország jelentős része, Alsó-Ausztria is sűrűn be van hálózva biciklis utakkal, így biztonságosan közlekedhetünk a városok, falvak között is. Tulln egyik fő vonzereje talán, hogy a Duna-parton fekszik. A város gyönyörű parkos sétányt létesített a folyó mentén, sőt még egy vízi színpadot is emeltek, ahol színházi előadásokat vagy koncerteket tartanak. A folyópart a városközponttól 5-10 perc sétával érhető el. Bécs közelsége talán a legnagyobb előny. Mindössze fél órás vonatút választ el a fővárostól 5,4 Euróért. A vonatok Ausztriában nagyon tiszták és pontosak. Tullnban több nagy supermarket is található, különböző, itthon is ismert, nemzetközi áruházlánc közül választhatunk. A belváros nagyon takaros és tiszta, a főtér tavasztól egész nyáron át gyönyörű virágdíszben pompázik (a sok kertészetnek köszönhetően). Több sétálóutcaival találkozhatunk, ahol több butik, ékszer- és egyéb bolt között válogathatunk. A Rosen Arcade nevű bevásárlóközpontban a legnépszerűbb és legdivatosabb butikokat is megtaláljuk. Jó, ha tudjuk, hogy Ausztriában a vendéglátóhelyeket kivéve minden zárva tart vasárnaponként. Ez eleinte kissé bosszantó lehet, de aztán megszoktuk, hogy a hétköznapiokon intézzük a bevásárlásokat. Az országban nagyon fontosnak tartják, hogy legyen egy olyan nap, amikor az egész család együtt lehet. Rengeteg családi programot szerveznek, a legtöbb ingyenes.

Több bank is a főtéren kapott helyet, mint például a Bank Austria (nálunk Uni Credit) vagy a Volksbank. Szinte mindenhol fizethetünk bankkártyával, de Ausztriában már a chip-es kártyák terjedtek el. Ez számomra azért jelentett problémát, mert a direkt erre a célra készített eurós alapú dombornyomott kártyát nem fogadták el a boltok kártyás fizetőkészülékei. Hiába volt lehetőség bankkártyás fizetésre, technikailag a Magyarországon megszokott mágneses kártyákkal ez nem lehetséges. Érdekes ennek még idejében utánajárni, vagy akár egy osztrák banknál nyitni bankszámlát és chip-es kártyát igényelni. A bank-automatákból azonban sikeresen tudtam felvenni készpénzt.

A város talán legnagyobb „túristacsalogató” látványossága a „Garten Tulln” nevű kertészeti kiállítás. Több hektáros területen elterülő park egy része ingyenesen látogatható. Sétálhatunk a Duna-parton vagy árnyas fák alatt keskeny erdei ösvényeken. Ha belépőjegyet váltunk több igényesen megtervezett és berendezett kertrészletet csodálhatunk

Ausztria

meg. Lehetőség van idegenvezetésre, illetve különböző időpontokban előadásokat hallgathatunk a helyes zöldségeskert kialakításáról vagy a kerttervezésről. A park szélén egy óriási kilátóból gyönyörű kilátás nyílik Tulln városára. A nézelődés után a fáradt és éhes vendégeket egy hangulatos teraszos étterem várja.

Szállásunk a szomszéd faluban, Freundorfban volt. A falu körülbeül 2 km-re helyezkedett el a kertészettől. Körülbelül 500 fős településen egy fogadó és egy vegyesbolt állt a lakosság rendelkezésére. A fogadónak igen jó konyhája volt, több hétvégén itt ebédeltünk körülbelül 10-15 Euróért. A faluban a közbiztonság –mint egész Ausztriában- rendkívül magas: ha az utcán hagytuk a biciklinket lakat nélkül, még pár nap múlva is ott találtuk. Mivel a cégnél tavasztól ősziig rengeteg a munka sok vendégmunkás jön a környező országokból, az ő számukra fenntartott lakóházban kaptunk szállást. A szobánkban két ágy, egy fürdőszoba és egy kis konyharészleg volt. A legfelső szinten több fiatal lakott, a folyosón igazi kollégiumi légkör alakult ki, sokat jártunk át egymáshoz a munkatársainkkal, segítettünk egymásnak, amiben lehetett. Az osztrák szokásoknak megfelelően itt is szelektíven gyűjtöttük a hulladékot. Sőt, aki nem válogatta szét a szemetét, bírságot kellett fizetnie. A lakóházhoz tartozott még egy kis udvar ahol hétvégenként rendszeresen grillpartikat szerveztünk a szomszédokkal. Reggel egy kis céges busz vitte munkába az embereket, délután pedig haza. A kertészetbe vezető 2 km-es utat sokszor tettük meg biciklivel, illetve Tullnba is többször kerékpáron mentünk kihasználva a környék bicikliútjait. Szabadidőnkben sokat kirándultunk, megtekintettük a város és a környék nevezetességeit. A helyiek igen barátságosak és kedvesek voltak, viszont angolul nem szívesen beszélgettek. Eleinte nehéz volt megéretni az ottani nyelvjárást, ők pedig nem szívesen változtattak a megszokott beszédstíluson. Pár hét múlva már mi is egyre jobban értettük a nyelvet és mi is jobban fejeztük ki magunkat.

Az időjárás hasonló, mint Magyarországon. A 2010-es évben Tulln környékét is bőven áztatta az eső, de szerencsére nem történt komolyabb kár. Mivel a város egy fennsíkon terül el, a viharos szellőkések gyakoriak.

A Praskac kertészethez tartozó szabadföldi faiskola 90 ha-on terül el, a vásárlókat egy 10.000 m²-es áruda várja. 2500 fajtából álló növénykínálatukkal Európa egyik legnagyobb választékával rendelkeznek. Vállalnak még kerttervezést, illetve növények kiszállítását és ültetését egész Ausztriában.

A telephelyen a növényeket agroszövettel takart ágyásokon helyezik el, melyeket aszfaltos utak hálózhatnak be. Az évelő növények vízpótlása esőztető öntözőrendszerrel történik, míg a konténeres cserjék és fák öntözése csepegtető öntözőrendszerrel van megoldva. A facsemetéket szabadalmaztatott törzsrögzítővel huzalokhoz erősítik, így biztosított az egyenes törzsnevelés, és védelem szélsőséges időjárás esetén. A konténeres fás szárúakat ún. „hungarocell táblákban” helyezik el, ami megtartja a cserepet minden oldalról, így a szél nem borítja fel őket. További előnye még, hogy nyáron nem lesz nagyon meleg, télen pedig nem hűl le túlságosan. 3 nagy csarnok található a telephelyen: a legkisebb az évelő ágazaté, majd a konténeres fák és cserjék részlegé, végül egy dupla csarnok áll a szabadföldi faiskola részére. A két kisebb csarnokban található két különböző méretű cserepezőgép: egyik az évelő növények ültetésére, a másik pedig nagyobb cserjékhez.

Munkaidőnk reggel 7-től délután 16.20-ig tartott, egy 20 perces reggelivel 9 órától és egy óras ebédszünettel délben. A kertészetekben a tavasz (és ősz) jelenti a főszezont. Ilyenkor minden nap egy órával tovább tartott a munka, illetve a szombat is munkanap volt. Gyakornokként mi választhattunk, szeretnénk-e túlórázni. Fő feladatkörünk a hónapok során

Ausztria

változott. Áprilisban mikor megérkeztünk a legfontosabb feladat az áruda feltöltése volt friss növényekkel. Az évelő részlegre kerültünk, összesen nyolcan dolgoztunk itt, főleg fiatalok. 15 hétre egy „nemzetközi csapat” részévé válhattunk: 4 osztrák lány, egy szlovák lány és fiú, illetve mi ketten magyarok. Egyikünk minden reggel elment az árudába és összeírta a hiányzó növényeket, majd az így elkészült lista alapján szedtük össze a szükséges növényeket. Ezután a csarnokban mindegyiket megtisztítottuk az elszáradt levelektől és gyomoktól, majd a megfelelő színű etikettel láttuk el. A színek az árakat jelzik. Az etiketteken megtalálható a növény latin és német neve, virágzási ideje, és mérete. Miután ezzel végeztünk, az árudába szállítottuk őket. Az áruda egy 2 oldalról nyitott üvegház, ahol ABC sorrendben helyezkednek el az évelők az alábbi csoportosítás szerint: a virágjukkal díszítő növények foglalják el a legnagyobb helyet, majd a fűfélék, gyógy- és fűszernövények, vízinövények, erdei fajok, illetve talajtakarók. Minden növény felett fényképpel ellátott kis tábla jelzi annak latin és német nevét, virágzási idejét, a virág színét, környezeti igényeit, rövid jellemzését. A tavaszi hónapokban akkora volt a kereslet, hogy az áruda teljes feltöltése 2 napig is eltarthatott. Május közepéig egyre ritkábban volt szükség a növények pótlására, így másféle feladatokat kaptunk. Mivel a nyüzsgő tavaszi időszakban nem tudtuk megfelelően gyomlálni és tisztántartani az ágyásokat, május végétől az öreg és elvirágzott növényeket kicserepeztük és feltakarítottuk, az ágyásokat kigyomláltuk és felsöpörtük, helyet csinálva a frissen cserepezetteknek. A cég maga is foglalkozik növények szaporításával, de az ültetni való növényanyag nagy részét külföldről vásárolják. A fiatal növényeket cserepezőgéppel ültettük 9x9 cm-es vagy 11x11 cm-es cserepekbe. Ehhez a munkához 6 ember ideális: ketten ténylegesen ültetnek, egy ember rakja az üres cserepeket a gépre, egy másik pedig a futószalagra kerülő kész, becserepezett növényt teszi ládába. Két másik munkás hordja ki egy elektromos kiskocsival a ládákat az ágyásokba és öntözik be. Ezen munkákon kívül több más apróbb munka is akadt, például gyomlálás, takarítás, sarjhagymák leválasztása. A kapott feladatokon keresztül betekintést nyerhettünk az éves munkák egy részébe, a folyamatok egymásutánjába. Részlegünk vezetője nagy szakértelemmel és lendülettel irányítja a munkát, mindig mindenkinek testhezálló feladatot adott. A munka során lehetőségünk volt több száz növényt megismerni, tanulmányozni, növényismeretünk így jelentősen bővült.

A fogadóhely teljesen korrekt és precíz volt velünk szemben. A gyakornokoknak járó bért mindig pontosan és időben kaptuk meg. Munkatársaink fiatalok voltak, a munka jó hangulatban telt, sok nevetéssel és beszélgetéssel, így nyelvtudásunkat is fejleszthettük.

15 hét alatt lehetőségem volt megismerni munka nehéz, és szép oldalát egyaránt. Véleményem szerint, csak úgy tanulhatunk igazán, ha magunk is megtapasztaljuk a dolgokat. Miután sokféle munkafolyamatban részt vettem, tisztán látom az egyes feladatok nehézségeit, könnyedségeit. Tudom mit mennyi idő alatt lehet elvégezni, illetve fontosnak tartom, hogy a különböző munkákhoz a megfelelő embert kérjük. Úgy érzem, a Praskac Pflanzenlandban, Ausztria egyik legnagyobb és legjobban működő kertészetében olyan tapasztalatokra tettem szert, amelyek a jövőben is hasznosak lehetnek. Magyarországon még sehol sem tapasztaltam ekkora fegyelemmel és gördülékenységgel működni egy kertészetet. A munkásoknak itt nem az a céljuk, hogy a munkaidő alatt minél kevesebbet dolgozzanak, hanem az, hogy a rendelkezésre álló időt a lehető legjobban kihasználják és annyi munkát végezzenek el amennyit lehetséges. Ez a látásmód és hozzáállás a munkához mély hatást gyakorolt rám, úgy gondolom, Magyarországon is hasonlóan kellene gondolkodni. Élményeimmel, tapasztalataimmal remélem hozzájárulhatok, hogy a jövőben nálunk is egyre több magas színvonalú kertészet létesülhessen.

Ausztria